

fra Ivo Slišković

DE FAMILIA

Široki Brijeg, mjesto franjevačkih početaka koje obiluje tradicijom i ljubavlju, bilo je mjesto početka života fra Ive Sliškovića. Rodio se u malom mjestu Mokro 23. travnja 1877. godine. Svoje osnovnoškolsko obrazovanje započeo je u Širokom Brijegu među fratrима koji su mu možda već tada svojim svjedočanstvom usadili u srce klicu zvanja. Gimnaziju je također nastavio u Širokom Brijegu.

Četvrtoga listopada 1895. obukao je redovnički habit te ušao u franjevački red. Bogosloviju je završio u Mostaru, a za svećenika je zaređen nekoliko dana prije Božića, 22. prosinca 1900. Vjerno je obavljao svoju svećeničku službu tijekom 40 godina, nakon čega je umirovljen. Posljednje dane proveo je u samostanu na Širokom Brijegu, koji je oduvijek imao posebno mjesto u njegovu srcu, strpljivo čekajući susret s Gospodinom.

Fra Ivo se isticao kao vrlo pobožan franjevac i istinski manji brat. Iako je djelovao u siromašnim župama i živio skromno i ponizno, ono što bi mu narod donosio, nesebično je dijelio s drugima. Osobito je to bilo vidljivo kada bi dolazio u samostan na Širokom Brijegu i susretao se sa sjemeništarcima – njegova je desnica uvijek bila širom otvorena za njih. Nikada nije dolazio praznih ruku, uvijek bi donio barem malen dar. Nije dopuštao da sjemeništarcima osjete kako su daleko od kuće, od roditelja i obitelji.

Bio je istinski manji brat koji je prihvaćao najmanje, kako Isus u evanđelju kaže: „Tko god primi jednoga od ovih najmanjih u moje ime, mene prima“. Uvijek je bio uz svoj narod, gdje god je bio župnik. Vjerno je vršio svaku svoju službu koja mu je bila povjerena i sve je činio s puno ljubavi i žara. Obilazio je narod, naviještao evanđelje i boravio s njima, dajući im do znanja da nisu sami i da nikada neće biti zaboravljeni, te ih poticao da ustraju u vjeri.

Nakon odlaska u mirovinu povukao se u samostan na Širokom Brijegu, gdje je dane provodio u molitvi krunice i iščekivanju vlastitog transitusa – prijelaza k Gospodinu. Možda nije ni slutio da će njegov prijelaz biti mučenički. Unatoč

fra Ivo u širokobriješkom bratstvu 1944. godine, sjedi prvi slijeva

teškoći mučeničkoga ambijenta sve je podnio strpljivo, pobožno i s mirom u dubini srca. Fra Ivo je bio jedna od žrtava koje su 7. veljače 1945. ubijene i spaljene u skloništu na Širokom Brijegu.

Može se reći da je fra Ivo bio fratar koji se isticao svetačkim životom, ostvarujući ga kroz svoje franjevačko poslanje. Uvijek je bio među malenima i uz svoj narod s kojim je zajedno čuvao kršćansku vjeru. Njegov izgled osobito su isticali ukrašeni brkovi, baš onakvi kakve su naši fratri nosili u tursko doba, kada su se preoblačili u civilna odijela da bi lakše izvršili svoje svećeničko poslanje dijeleći svete sakramente po privatnim kućama. Na dan svoje smrti imao je 68 godina. Njegova smrt bila je poput žive baklje – svjedočanstvo vjere i ljubavi u

mučeništvu za svoj narod, osobito iz ljubavi prema Bogu. Za fra Ivu se doista može reći da je bio poput svjetla koje pokazuje put i nikada se ne gasi, iako više ne hoda ovozemaljskim putovima. Bio je fratar koji je pokazao da se isplati živjeti svoj život do posljednjega trenutka onako kako Bog poziva živjeti.

Bože, Oče nebeski, hvala ti za dar naše braće koju si nam dao kao svjetlo na našem putu. Hvala ti za njihove živote, za njihovu vjeru, ljubav i vjernost tebi. Po njihovu primjeru učiš nas da je ovaj svijet prolazan, a da je vječna tvoja slava jedina istinska radost i cilj. Gospodine, daj nam milost da ne živimo površno, nego da svakim danom sve više tražimo tvoju volju. Učvrsti nas u vjeri, ojačaj nas u kušnjama i zapali u nama želju da živimo za tvoje kraljevstvo. Nauči nas nasljedovati svete – u poniznosti, ljubavi i služenju drugima. Neka naš život bude svjedočanstvo tvoje dobrote, da i mi jednoga dana budemo svjetlo drugima, kako su to oni bili prije nas. Amen.

fra Dragan Marija Čabraja

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.